

*Nevine žrtve izgorjele
pred oltarom Gospodinovim...*

fra **Rudo JURIĆ**

20 godina
sjemeništarač-gimnazijalac
Franjevačka hercegovačka
provincija - Mostar

Roden je 23. ožujka 1925. u Radešinama, u župi Jablanica, od oca Marka i majke Ive, rođ. Silić. Gimnaziju je polazio u Širokom Brijegu. Godine 1943. stupio je u franjevački red na Humcu. Jednostavne zavjete položio je 10. rujna 1944. u Veljacima.

Partizani su ga ubili 8. veljače 1945., zajedno s drugom braćom, u Mostarskom Gracu. Bio je u sedmom razredu gimnazije.

Budući da o mladom mučeniku fra Rudi Juriću nemamo puno podataka, izuzev nabiranja u raznim izvorima da je i on jedan od onih koji su bili ubijeni u Mostarskom Gracu te tužne veljače 1945., a u našim smo dugogodišnjim istraživanjima naišli na mnoge materijale i osvrte u svezi s tom tragedijom, željeli bismo citirati dio članka dr. Brune Raspudića pod nazivom *Grad na gori u plamenu*. Članak je objavljen u časopisu *Kršni zavičaj* (1998.). Donosimo ulomak:

Na skupni "grob" - sklonište, u kojem počivaju spaljeni širokobriješki franjevci, pobožni hercegovački puk počeo je masovno dolaziti, da bi se molio na njihovu grobu, ali su to komunističke vlasti ubrzo zabranile.

Iz tih nekoliko nabacanih i navedenih podataka, a sve u vezi sa širokobriješkim franjevcima, jasno proizlaze ove tri stvari:

Prvo: taj zločin počinjen nad franjevcima smetao je Titovu režimu i bio je razlog prigovora, ne toliko izvana, jer su ove nevine žrtve izgorjele pred oltarom Gospodinovim bez velikih protesta zapadnog civiliziranog svijeta, nego više prigovora koji su dolazili od samog naroda. Franjevci su, naime, bili učitelji naroda kroz duga i teška stoljeća. Da je taj prigovor dolazio i do vrhova partije na vlasti, najbolji je dokaz to što su se Tito i njegova promidžba upravo pred same izbore nastojali braniti od toga zločina, pred narodom lažno optužujući franjevce da su se borili s oružjem u ruci

protiv naroda i tako oskrvnuli svoje svećeničke ruke krvlju. U tim prigovorima treba tražiti razlog, da se je i razbojnik Tito našao primoranim da u svojim predizbornim govorima javno napadne ove nevine fratre. Tu treba tražiti razlog i svrhu predizbornim plakatima i svetogrđnoj povorci uoči samih izbora (v. fra Viktor Kosir), koji su kako svi znamo bili "slobodni" i završili s 99 % u prilog "obljubljenog maršala". A on je dao pobiti 150 000 najboljih brvatskih sinova koje su mu predale engleske vojničke vlasti.

Drugo: utjecaj komunističke promidžbe, iako je ona sva bila zasnovana na laži, bio je vrlo jak i postigao je svoj učinak osobito kod neupućenog svijeta izvan Hercegovine. To se najbolje vidi iz činjenice da su joj u Rimu dobrim dijelom nasjeli, kao i iz toga da je i sam nadbiskup Stepinac smatrao potrebnim stvar ispitati.

Treće: među komunistima je bilo ljudi, koji su osuđivali taj zločin. A to još ni danas nisu u stanju učiniti komunističke apostate, koji su u vrijeme umorstva širokobrijeških franjevaca bili na strani neprijatelja brvatskog naroda i tako pridonijeli svoj obol da budu žrtvovani ti redovnici i toliki drugi nevini ljudi.

Izvori i literatura:

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 125.

Raspudić, dr. Bruno, "Grad na gori u plamenu", *Kršni zavičaj*, Humac, 1998., br. 31, str. 124.